

РЕШЕНИЕ

№ 19949

гр. София, 21.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в
публично заседание на 04.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **5585** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 107, ал. 1, т. 5 от Закона за държавния служител.

С жалба пред Съда, вх. № 12359/19.05.2025 г. Н. Г. З. е оспорил издадената от министъра на Министерство на правосъдието ЗАПОВЕД № ЧР-01-82/07.05.2025 г., с която е прекратено служебното правоотношение с оспорвания, на длъжността „служител по сигурността на информацията“, поради Решение № 35-П/29.04.2025 г. на Държавна комисия по сигурността на информацията, за отнет достъп до класифицирана информация.

В съдебно заседание жалбоподателят лично и с помощта на упълномощения адвокат С. Н.: поддържа жалбата; представя писмена защита; претендира възстановяване разностите за водене на делото, съгласно списък.

Упълномощени двама процесуални представители на ответника - юрисконсулти, с писмен отговор и в съдебно заседание оспорват жалбата; желаят присъждане на юрисконсултско възнаграждение и възразяват за прекомерност на адвокатското.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, въз основа на писмените доказателства, налични в делото, приема за установено следното.

Н. Г. З. е заемал по служебно правоотношение в Министерство на правосъдието длъжността „служител по сигурността на информацията“. С оспорената Заповед № ЧР-01-82/07.05.2025 г. министърът прекратил правоотношението, на основание чл. 107, ал. 1, т. 5 от Закона за държавния служител, с позоваване на (цитат); „писмо с рег. № 66-00-109 от 05.05.2025 г. на председателя на Държавната комисия по сигурността на информацията, с което министър на правосъдието е

уведомен, за Решение № 35-II/29.04.2025 г.... за отнемане на разрешение № 8359/30.01.2025 г. за достъп до класифицирана информация до ниво „строго секретно“ на Н. Г. З.-служител по сигурността на информацията в министерството на правосъдието“. Като причини (мотиви) в заповедта е посочено: „служебното правоотношение се прекратява поради възникнала обективна невъзможност служителят да продължи да осъществява специфичните функции и дейност за заеманата от него длъжност. Разрешението за достъп до класифицирана информация е основано на нормативните изисквания, произтичащи от чл. 20, ал. 2 на Закона за защита на класифицираната информация (ЗЗКИ) и чл 21, ал. 2, т. 2 от ЗЗКИ. Липсата на разрешение за достъп до класифицирана информация на Н. З. обуславя несъответствие с изискванията за заемане на длъжността“.

От страна на оспорващия са представени писмени доказателства за: обжалване пред ВАС, с жалба, вх. № В-320/16.05.2025 г. на Решение № 35-II/29.04.2025 г., издадено от Държавна комисия по сигурността на информацията, във връзка с която е образувано адм. дело № С-21/2025 г.; диспозитив на Решение № RB401024-001-08/8-1, от 25.02.2026 г., постановено от ВАС, по адм. дело № С-21/2025 г., видно от който, по жалбата от Н. Г. З. Съдът е отменил Решение № 35-II/29.04.2025 г. на ДКСИ; удостоверение от ВАС, по адм. дело № С-21/2025 г., в същия смисъл. АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, като съобрази доказателствата и становищата на страните, приема от правна страна следното.

Жалбата срещу заповедта е процесуално допустима, за да бъде разгледана, а по същество е и основателна.

Не е спорно, че длъжността „служител по сигурността на информацията“ задължително изисква предоставен по надлежния ред достъп до класифицирана информация. Обосноваването и доказването на обективна невъзможност, по смисъла на чл. 107, ал. 1, т. 5 ЗДСл. е в тежест на органа по назначаване, по аргумент от чл. 170, ал. 1 АПК, вр. чл. 108, ал. 1, изр. второ ЗДСл. В оспорената Заповед № ЧР-01-82/07.05.2025 г. са посочени изчерпателно „фактическите обстоятелства, обуславящи обективната невъзможност за изпълнение на служебните задължения“, с оглед на което това задължение формално е изпълнено.

Заповедта е незаконосъобразна на други основания.

Възможността, орган по назначаване да прекрати служебно правоотношение с държавен служител, на основание чл. 107, ал. 1, т. 5 ЗДСл. („обективна невъзможност държавният служител да изпълнява служебните си задължения, извън случаите по чл. 103, ал. 1, т. 3“) изисква наличието на такава фактическа (обективна) причина, която за случая противоречи на специфични изисквания за длъжността, установени със съответната длъжностната характеристика, а именно – достъп до класифицирана информация. Прекратяване на правоотношението, на основание чл. 107, ал. 1, т. 5 изисква от обективна страна кумулативното наличие на следните факти: промяна на съществено за изпълнение на длъжността обстоятелство, което пречатства законосъобразното изпълнение на служебните задължения (в случая – отнет достъп до класифицирана информация); причините за настъпване на новото обстоятелство да са извън волята на двете страни по служебното правоотношение.

Установява се, че както министърът, така и жалбоподателят Н. З. са уведомени за издаденото от ДКСИ Решение № 35-II/29.04.2025 г. на 05.05.2025 г. Н. З. е разполагал с възможност да оспори решението пред ВАС, в срок до 19.05.2025 г. и той е упражнил това право на 15.05.2025 г. Макар, по силата на чл. 68, ал. 3 ЗЗКИ жалбата да не е произвела суспензивен ефект обжалването в срок е факт, който пречатства влизането в законна сила на решението. И. на чл. 107, ал. 1 ЗДСл. означава, че органът по назначаване на държавния служител не разполага с т. нар. „оперативна самостоятелност“ евентуално да не прекрати служебното правоотношение. Имал е възможност

обаче да се съобрази с принципа за съразмерност (чл. 6, ал. 1 и ал. 2 АПК), след като е знаел, че с издадена по – рано - на 24.03.2025 г. Заповед № ЧР-03-27, на основание чл. 100, ал. 1, т. 2 ЗДСл. е отстранил временно от длъжност Н. З., във връзка с образувано срещу него дисциплинарно производство. С други думи, след временното отстраняване от длъжност Н. З. вече е бил лишен от възможност да изпълнява присъщите за служител по сигурността на информацията задължения.

От друга страна отмяната по съдебен ред на Решение № 35-II/29.04.2025 г., издадено от Държавна комисия по сигурността на информацията, с Решение № RB401024-001-08/8-1, от 25.02.2026 г. на ВАС, по адм. дело № С-21/2025 г. представлява факт от съществено значение за спора по настоящото дело – чл. 142, ал. 2 АПК. Именно решението на ДКСИ е фактическото основание за прекратяване на служебното правоотношение, на основание чл. 107 ал. 1 т. 5 ЗДСл. Отмяната му преди приключване устните състезания по настоящото дело лишава от основание Заповед № ЧР-01-82/07.05.2025 г.

В заключение, оспорената Заповед № ЧР-01-82/07.05.2025 г., предвид изложените мотиви не съответства на целта на закона – основание, по смисъла на чл. 146, т. 5 АПК за отмяната ѝ.

Отмяната на заповедта обуславя възстановяване от страна на ответника (чл. 143, ал. 1 АПК), на заплатеното възнаграждение на адвоката, в размер на 1 000 лева. Това възнаграждение не е прекомерно, защото съответства на нормата на чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, вр. ал. 1, чл. 143, ал. 1 АПК, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата от Н. Г. З. издадената от министъра на Министерство на правосъдието **ЗАПОВЕД** № ЧР-01-82/07.05.2025 г., с която е прекратено служебното правоотношение с оспорващия, на длъжността „служител по сигурността на информацията“.

ОСЪЖДА МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО да възстанови на Н. Г. З. – ЕГН: [ЕГН] разноските за адвокат, в размер на 511, 29 евро (петстотин и единадесет евро, и 29 цента).

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: